

РЕШЕНИЕ

№ 4286

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 30.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11943** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 39672/12.11.21г на П. А. А. от [населено място] и с проц.представител адв. А.А. против Писмо-отказ изх.№ САГ21-ТП00-252-/1/23.09.21г на Гл.Архитект на СО по негово заявление вх.№ САГ21-ТП00-252/21.07.21г за изменение на ОУП09г на СО.

В жалбата се сочи, че Писмото представлява волеизявление на адм.орган, с което по същество се отказва на заявлението, респ. Представлява инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК. Доколкото в Писмото не е посочен срок за обжалване-приложим е чл.140 от АПК. По ОУП09г на СО имотът на жалбоподателя попада в устр.зона Тго, като със заявлението си е поискал изменение на зоната- в Жг/каквато е била зоната по предходен ОУП на СО/, предвид нереализираното дълги години мероприятие и непроведено отчуждаване на имота вече 57 години.Моли се за отмяна на Писмото като проц. И мат.незаконосъобразно,немотивирано и неправилно, като се допусне изменение на ОУП09г на СО относно въпросната устр.зона.В уточняваща жалба се сочи, че Гл.Архитект е следвало да препрати заявлението на компетентния да изменя ОУП09г орган, което не е сторил, а се е произнесъл сам с обж. Писмо/с което всъщност слага край на адм.производство по заявлението/. В съд.заседание адв. А. поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Ответникът Гл.Архитект на СО чрез юрк.П. намира жалбата за недопустима или неоснователна, като сочи, че не са налице предпоставки по чл.134 ал.1 от ЗУТ за изменение на ОУП09г. Освен това ОУП и неговите изменение се одобряват с решение

на МС на РБ по реда на ЗУТ и ЗУЗСО, като Гл.Архитект няма правомощия за това.Той има правомощия за изменение на ПУП, като Писмото не е инд.адм.акт, а е с уведомителен характер.В заявлението се иска изменение на ОУП 09г по невъзможна хипотеза, което обосновава постановения отказ по него.В съд.заседание юрк.П. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ или за прекратяване на производството по нея, претендира юрк.възнаграждение, оспорва като прекомерен адв.хonorар. В писмени бележки се допълва, че изтичането на срока за отчуждаване на имота не е основание за изменение на ОУП, което пък е възможно да стане само по ал.1 на чл.134 от ЗУТ, а не и на ал.2 от чл.134 на ЗУТ.Наличието на частна собственост на жалбоподателя не е пречка устр.зона да е Тго, противно на твърдяното от него.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК /ответникът няма данни кога Писмото е връчено на жалбоподателя, респ. за него не е започнал да тече 14-срок за обжалването му, но дори да е започнал, приложим е чл.140 от АПК и тогава срокът за жалба е до 23.11.21г вкл, а тя е от 12.11.21г/, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/адресат на Писмото и заявител в адм.производство/, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК и на спец. чл. 214 т.1 от ЗУТ/доколкото с него всъщност се слага край на адм.производство и по същество се отказва на искането от заявлението, като представлява изрично властово волеизявление на адм.орган-засягащо пряко правната сфера на заявителя и пречатващо реализацията на правата и законните му интереси/. Поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подавал предходни заявления до ответника, но те са били с друг предмет/искане да се поправи грешка в ОУП09г, искане за разяснение относно действащ ПУП и устр.зона и др/.

Начало на адм.производство е сложено със заявление на жалбоподателя до ответника с вх.№ САГ21-ТП00-252/21.07.21г. С него се иска допускане на изменение на ОУП09г на СО, като устр. Зона, в която попада имота на жалбоподателя /ПИ № 68134.206.63 по КККР, представляващ УПИ I- ”за озеленяване в режим на Тго”, кв.288г, жк Борово, район К. село-,гр.С./, се измени от Тго на ЖГ.

Ответникът се е произнесъл по заявлението с обж. Писмо-отказ с изх.№ САГ21-ТП00-252-/1/23.09.21г/без данни кога е връчено на адресата/, видно от което: имотът на жалбоподателя попада в устр. зона Тго по ОУП09г; тази зона е част от зелената система на СО, като имотите в нея-дори да са частни, са предвидени за публични нужди; чл.208 ал.1 от ЗУТ е обявен за противоконституционен на 15.09.20г, като е отпаднал срока за отчуждаване на имота; съгл. чл. 127 ал.8 от ЗУТ- ОУП на СО и измененията в него се приемат от МС на РБ по реда на ЗУТ и ЗУЗСО; изменение на ОУП09г на СО може да стане само на основанията по чл.134 ал.1 от ЗУТ; действащият ПУП13г отрежда имота за озеленяване и това съответства на зона Тго по ОУП09г; имотът подлежи на отчуждаване по реда на ЗОБС като не е налице нито една от хипотезите на чл.134 ал.1 от ЗУТ за изменение на ОУП; в случая е приложим и чл. 103а ал.1 от ЗУТ.

Съдът е дал изрични указания на ответника да депозира доказателства дали има правомощия да допуска изменения в ОУП/с каквото заявление е бил сезиран и по което се е произнесъл/. Ответникът изрично писмено потвърждава, че няма

компетентност да се произнася по изменение на ОУП.

Съдът намира от правна страна следното:

Обж. Писмо е нищожен адм.акт, доколкото е издадено от орган без правомощия да се произнася по изменение на ОУП/потвърдено и от самия ответник/.Следва да се има предвид, че със заявлението много ясно е поискано - да се допусне изменение на ОУП09г относно конкретна устр.зона. Съгл. чл.127 ал.8 от общия ЗУТ- ОУП и изменения в ОУП на Столична община се приемат от МС на РБ. В случая- Гл.Архитект е следвало да препрати по реда на чл.31 ал.2 от АПК- заявлението на компетентния орган/МС на РБ/. Който за начало ще следва да прецени дали заявлението е допустимо -за слагане на начало на производство по изменение на ОУП09г на СО.

При този изход на спора, искането на жалбоподателя за разноси е основателно.Следва да му се платят 10лв дър.такса и 900лв адв.хonorар /в мин.размер по чл.8 ал.2 т.1 от Наредба №1/04г, доколкото възражението на ответника за прекомерност на претендирания хonorар от 1200лв е основателно според Съда/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.2 от АПК , Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Писмо-отказ изх.№ САГ21-ТП00-252-/1/23.09.21г на Гл.Архитект на СО, по жалба вх.№ 39672/12.11.21г на П. А. А. от [населено място].

ИЗПРАЩА ПО КОМПЕТЕНТОСТ на Министерски Съвет на Република България-заявление вх.№ САГ21-ТП00-252/21.07.21г на П. А. А. от [населено място] за изменение на ОУП09г на СО на осн. чл. 127 ал.8 от ЗУТ.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на П. А. А. от [населено място] сумата от 910лв/деветстотин и десет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: